

Jeesuksen Kristuksen ilmestys - numero kahdeksan

Erään kansakunnan syntymä

Jeff Pippenger
2023-10-31

Keskiyön huudon sanoma päättyi alussa tutkivan tuomion alkaessa, ja Keskiyön huudon sanoma päättyi toimeenpanevan tuomion alkaessa. Islamin kolmas voi tuo tuomion Yhdysvaltojen ylle sunnuntailain säätämisen tähden, ja se kuvaa jatkuvaa ja voimistuvaa tuomiota koko maailmaa vastaan, koska se on hyväksynyt oman sunnuntailakinsa siviilivallan vainoavan voiman painostuksen alaisena; tätä valtaa edustavat ne kymmenen kuningasta, jotka ovat harjoittaneet haureutta Iisebelin, Tyyrn porton, kanssa.

”Kun Amerikka, uskonnonvapauden maa, yhdistyy paavikunnan kanssa pakottaakseen omantunnon ja vaatiakseen ihmisiä kunnioittamaan väärää sapattia, kaikkien maiden kansat kautta koko maanpiirin johdetaan seuraamaan sen esimerkkiä.” Testimonies, volume 6, 18.

Suuren taistelun sunnuntailakia koskeva taistelu on silloin täysin käynnissä. Saatana ilmestyy silloin esiintyen Kristuksena.

”Säädöksellä, joka panee täytäntöön paavinvallan järjestelmän vastoin Jumalan lakia, meidän kansakuntamme irrottautuu täydellisesti vanhurskaudesta. Kun protestanttisuus ojentaa kätensä kuilun yli tarttuakseen roomalaisen vallan käteen, kun se kurottautuu syvyyden yli lyödäkseen kättä spiritismin kanssa, kun tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksesta maamme hylkää perustuslakinsa jokaisen periaatteen protestanttisena ja tasavaltalaisena hallituksena ja ryhtyy edistämään paavillisia valheita ja eksytyksiä, silloin voimme tietää, että on tullut aika saatanan ihmeelliselle toiminnalle ja että loppu on lähellä.” Testimonies, vol. 5, 451.

Kansallista luopumusta seuraa kansallinen perikato.

”Yhdysvaltain kansa on ollut erityisessä suosiossa oleva kansa; mutta kun se rajoittaa uskonnonvapautta, luopuu protestantismista ja antaa kannatuksensa paaviudelle, sen syyllisyyden mitta tulee täyteen, ja ‘kansallinen luopumus’ merkitään taivaan kirjoihin. Tämän luopumuksen seurauksena on oleva kansallinen perikato.” Review and Herald, 2. toukokuuta 1893.

Tyhvät laodikealaiset adventistit lyövät kättä paavillisen vallan kanssa ja tulevat kukistetuiksi, samalla kun toinen Kristuksen lauma, joka yhä on Babylonissa, pääsee pakenemaan paavikunnan käsistä.

Hän tunkeutuu myös ihanaan maahan, ja monet maat kukistuvat; mutta nämä pelastuvat hänen kädestään: Edom ja Mooab sekä ammonilaisten pääosa. Daniel 11:41.

Islam iskee äkisti Yhdysvaltoja, kun seitsemäs pasuuna tuo tuomiovitsauksen sunnuntailain voimaantumalon johdosta.

Ja minä näin ja kuulin erään enkelin lentävän taivaan laen halki ja sanovan suurella äänellä:
Voi, voi, voi maan päällä asuvia niiden muiden kolmen enkelin pasuunan äänten tähden, jotka vielä ovat puhaltamatta! Ilmestys 8:13.

Lippu, joka edustaa Ilmestyskirjan yhdettätoista lukua koskevia kahta todistajaa, kuvataan sitten Johanneksen toimesta Ilmestyskirjan kahdennessatoista luvussa naisena, joka on vaatetettu auringolla, ja se esitetään profeettallisesti alun ja lopun symboliikan kautta.

Ja taivaassa näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, vaatetettuna aurinkoon, kuu jalkojensa alla ja päässään kahdestatoista tähdestä koostuva kruunu. Ja hän oli raskaana ja huusi synnytystuskissaan, kärsien synnyttääkseen. Ja taivaassa näkyi toinen tunnusmerkki; ja katso, suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja seitsemän kruunua päidensä päällä. Ja sen pyrstö veti mukanaan kolmannen osan taivaan tähdistä ja heitti ne maahan. Ja lohikäärme seisoi sen naisen edessä, joka oli synnyttämäisillään, nielläkseen hänen lapsensa heti sen synnyttyä. Ja hän synnytti poikalapsen, sen joka on kaitseva kaikkia kansoja rautaisella sauvalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö. Ilmestys 12:1–5.

Hän seisoo kuun päällä ja on puettu aurinkoon. Kuu on auringon heijastus, ja siksi se profeettallisesti esikuvaa aurinkoa. Hänen kruununsa kaksitoista tähteä edustavat muinaisen Israelin kahtatoista sukukuntaa muinaisen Israelin alussa, jotka esikuvaavat kahtatoista opetuslasta muinaisen Israelin lopussa. Ne kaksitoista tähteä, jotka ovat muinaisen Israelin lopussa kaksitoista opetuslasta, ovat myös nykyisen Israelin alussa kaksitoista apostolia. Sen tähden ne esikuvaavat niitä sataaneljäkymmentäneljää tuhatta nykyisen Israelin lopussa, jotka ovat opetuslapsia ja apostoleja. Tämän historian alussa, jossa opetuslapset edustavat sekä muinaisen Israelin loppua että apostolit nykyisen Israelin alkua, nainen, joka on seurakunta, oli raskaana Kristuksen kanssa. Hän on se ”poikalapsi”, joka otettaisiin Jumalan tykö hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa jälkeen.

Nainen siis kuvaa myös niiden sadan neljänkymmenenneljän tuhannen syntymää, jotka niin ikään nousevat taivaaseen tultuaan herätetyiksi kuoleman laaksosta. Kun he ovat taivaassa, hän synnyttäisi myös toisen lapsen, joka edustaa sitä toista laumaa, joka tulee ulos Babylonista sunnuntailaissa.

Ennen kuin hän joutui synnytystuskiin, hän synnytti; ennen kuin hänen kipunsa tuli, hän vapautui poikalapsesta. Kuka on kuullut sellaista? kuka on nähnyt tällaisia? Voidaanko maa saattaa synnyttämään yhdessä päivässä? tahi voiko kansa syntyä kerralla? sillä tuskin Siion oli joutunut synnytystuskiin, kun hän jo synnytti lapsensa. Toisinko minä synnytykseen enkä antaisi synnyttää? sanoo Herra; saattaisinko minä synnyttämään ja sulkisin kohdun? sanoo sinun Jumalasi. Jesaja 66:7–9.

Maapetomme vallan aikana syntyy kansa yhdellä kertaa. Tuo kansa on sataneljäkymmentäneljätuhatta, sillä he ovat niitä, jotka heijastavat täydellisesti Kristuksen

luonnetta. He ovat niitä, joita ”poikalapsi” Jeesus esikuvallisesti kuvaa. He ovat Jesajan ”poikalapsi”, joka syntyy ennen kuin vaimo joutuu synnytystuskiin. Kuolleet, kuivat luut, joiden tähden maailma iloitsee, kun syvyydestä nouseva peto murhasi heidät, saavat lohdutuksen Jerusalemissa, ja silloin he iloitsevat yhdessä sen vaimon kanssa, joka synnyttää ”poikalapsen”. Heidät tuodaan esiin ennen kuin hänellä on synnytystuskia, ja sitten hän joutuu synnytystuskiin ja synnyttää ”hänen” muut ”lapsensa”, kun pakanat silloin vastaavat kolmannen enkelin sanomaan kuin virtaava joki, sanoman pyyhkäistessä maan yli hyökyaallon tavoin. He syntyvät suuren kriisin keskellä, mikä kuvaa hänen synnytystuskiaan. Ilmestyskirjan kahdennentoista luvun vaimolla on olennaisesti katsoen kaksoset. Esikoisina syntyvät sataneljäkymmentäneljä tuhatta, jotka tunnustetaan esikoishedelmäksi, ja pakanat kesäisen sadonkorjuun suurena koontina.

Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänen kanssaan, kaikki te, jotka häntä rakastatte; iloitkaa hänen kanssaan suuresti, kaikki te, jotka häntä surette, jotta saisitte imeä ja tulla ravituiksi hänen lohdutuksensa rinnoista, jotta saisitte juoda yltäkylläisesti ja iloita hänen kirkkautensa runsaudesta. Sillä näin sanoo Herra: Katso, minä ohjaan rauhan hänen luoksensa niin kuin virran ja kansakuntien kunnian niin kuin tulvivan puron; silloin te saatte imeä, teitä kannetaan hänen kupeillaan ja hyväillään hänen polvillaan. Niin kuin äiti lohduttaa lastansa, niin minä lohdutan teitä, ja Jerusalemissa te saatte lohdutuksen. Ja kun te tämän näette, teidän sydämenne iloitsee, ja teidän luunne versovat niin kuin ruoho; ja Herran käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoissansa, mutta hänen vihansa hänen vihollisissansa. Jesaja 66:10–14.

Ne, jotka ”murehtivat” Jerusalemin tähden, ovat niitä, jotka huokaavat ja itkevät siellä tehtyjen kauhistusten vuoksi ja jotka on sinetöity, ja heidät sinetöidään ennen sunnuntailakia. Me elämme nyt ”seurakuntaa koskevan päätöstyön” aikaa, joka on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen viimeisiä hetkiä.

”Jumalan todellinen kansa, jolla on sydämellään Herran työn henki ja sielujen pelastus, tulee aina näkemään synnin sen todellisessa, synnillisessä luonteessa. He tulevat aina olemaan uskollisen ja suorasanaisen synteihin puuttumisen puolella, sillä synnit niin helposti kietovat Jumalan kansaa. Erityisesti seurakuntaa koskevan päätöstyön aikana, niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen aikana, joiden tulee seistä virheettöminä Jumalan valtaistuimen edessä, he tuntevat mitä syvimmin Jumalan nimikansan vääryydet. Tämä esitetään voimallisesti profeetan kuvauksessa viimeisestä työstä niiden miesten vertauskuvan kautta, joilla kullakin oli surma-ase kädessään. Yksi heistä oli puettu pellavavaatteisiin, ja hänen kupeellaan oli kirjurin mustepullo. ’Ja Herra sanoi hänelle: Kulje kaupungin keskeltä, Jerusalemin keskeltä, ja merkitse merkillä niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, joita sen keskellä tehdään.’” Testimonies, osa 3, 266.

Ne, jotka ”huokaavat ja valittavat”, sinetöidään ennen kuin teurastusasein varustetut tuhoavat enkelit käyvät seurakunnan läpi, jota kuvataan Jerusalemina.

Käsky kuuluu: ”Kulje kaupungin halki, Jerusalemin halki, ja merkitse niiden miesten otsat, jotka huokaavat ja valittavat kaikkien niiden kauhistusten tähden, joita sen keskellä tehdään.” Nämä huokaavat ja valittavat olivat pitäneet esillä elämän sanoja; he olivat nuhdelleet,

neuvoneet ja vedonneet. Jotkut niistä, jotka olivat häväisseet Jumalaa, tekivät parannuksen ja nöyryyttivät sydämensä Hänen edessään. Mutta Herran kirkkaus oli poistunut Israelista; vaikka monet yhä edelleen noudattivat uskonnon muotoja, Hänen voimansa ja läsnäolonsa puuttuivat.

Sinä aikana, jolloin Hänen vihansa käy ilmi tuomioissa, nämä nöyrät, antautuneet Kristuksen seuraajat erottautuvat muusta maailmasta sielunsa tuskalla, joka ilmenee valituksena ja itkuna, nuhteina ja varoituksina. Kun toiset pyrkivät peittämään olemassa olevan pahuuden viitalla ja puolustelemaan kaikkialla vallitsevaa suurta jumalattomuutta, ne, joilla on intoa Jumalan kunnian puolesta ja rakkautta sieluihin, eivät vaikene saadakseen kenenkään suosiota. Heidän vanhurskaat sielunsa kärsivät päivä päivältä väärämielisten epäpyhistä teoista ja puheista. He ovat voimattomia pysäyttämään vyöryvän vääryyden virran, ja siksi he ovat murheen ja pelon täyttämät. He surevat Jumalan edessä nähdessään uskontoa halveksittavan juuri niiden kodeissa, jotka ovat saaneet suuren valon. He valittavat ja vaivaavat sielujaan, koska ylpeys, ahneus, itsekkyyys ja miltei kaikenlainen petollisuus ovat seurakunnassa. Jumalan Henkeä, joka kehottaa nuhtelevaan, poljetaan jalkoihin, samalla kun Saatanan palvelijat riemuitsevat. Jumalaa häväistään, totuus tehdään tyhjäksi.

“Se ihmisryhmä, joka ei tunne murhetta omasta hengellisestä luopumisestaan eikä valita toisten syntejä, jää ilman Jumalan sinettiä. Herra antaa lähettiläilleen, niille miehille, joilla on surma-aseet käsissään, käskyn: ‘Menkää hänen jäljessään kaupungin halki ja lyökää maahan; älköön silmänne säästääkö älkääkään armahtako: surmatkaa perin pohjin vanhat ja nuoret, sekä neidot, pienet lapset ja naiset; mutta älkää lähestykö ainoatakaan miestä, jossa on merkki; ja aloittakaa minun pyhäköstani. Niin he aloittivat vanhimmista miehistä, jotka olivat temppelin edessä.”

”Tässä näemme, että seurakunta — Herran pyhäkkö — sai ensimmäisenä tuntea Jumalan vihan iskun. Vanhat miehet, ne, joille Jumala oli antanut suuren valon ja jotka olivat seisseet kansan hengellisten etujen vartijoina, olivat pettäneet heille uskotun tehtävän. He olivat omaksuneet kannan, että meidän ei tarvitse odottaa ihmeitä eikä Jumalan voiman näkyvää ilmenemistä niin kuin entisinä päivinä. Ajat ovat muuttuneet. Nämä sanat vahvistavat heidän epäuskoaan, ja he sanovat: Herra ei tee hyvää eikä tee pahaa. Hän on liian laupias käydäkseen kansansa kimppuun tuomiolla. Niinpä ”Rauha ja turvallisuus” on niiden miesten huuto, jotka eivät enää koskaan korota ääntään pasuunan tavoin osoittaakseen Jumalan kansalle heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. Nämä mykät koirat, jotka eivät tahtoneet haukkua, ovat niitä, jotka tuntevat loukatun Jumalan oikeudenmukaisen koston. Miehet, neidot ja pienet lapset kaikki menehtyvät yhdessä.” Testimonies, osa 5, 210, 211.

Jesajan neljäskymmenes luku alkaa käyttämällä kaksinkertaistumisen symboliikkaa, joka on profeetallinen merkki keskiyön huudon sanomasta, toisesta sanomasta, joka yhtyy Babylonin kukistumisen sanomaan. Babylonin kukistuminen kaksinkertaistetaan, kun se ilmaistaan profeetallisesti. Ilmaus kuuluu: ”Kukistunut, kukistunut on Babylon.”

Ja toinen enkeli seurasi perässä sanoen: ”Kukistunut, kukistunut on Babylon, tuo suuri kaupunki, koska se on haureutensa vihan viinillä juottanut kaikki kansat.” Ilmestys 14:8.

On olemassa kaksi raamatullista kirjaimellisen Babylonin lankeemusta ja kaksi raamatullista hengellisen Babylonin lankeemusta. Yhdessä ne muodostavat neljä historiallista todistajaa, jotka yksilöivät Babylonin lankeemuksen profeetalliset tunnusmerkit.

Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: Kukistunut, kukistunut on Babylon, se suuri, ja siitä on tullut riivaajien asuinpaikka ja kaiken saastaisen hengen tyyssija ja jokaisen saastaisen ja inhottavan linnun häkki. Ilmestys 18:2.

Kirjaimellinen Babylon kukistui Baabelina Nimrodin aikana, ja kirjaimellinen Babylon kukistui myös Belsassarin aikana. Hengellinen Babylon kukistui vuonna 1798, ja sen lopullista kukistumista havainnollistetaan toistuvasti Raamatussa. Tästä syystä sanoma Babylonin kukistumisesta sisältää kaksinkertaistumisen profeetallisen symboliikan. Babylonin kukistumiseen liittyy kaksinkertaistuminen, mutta kaksinkertaistumisen ilmiölle on myös kaksi muuta ensisijaista profeetallista syytä.

Toinen syy on se, että sanomana se edustaa sanomaa, johon liittyy toinen sanoma. Se edustaa kahta sanomaa. Toisen enkelin sanoman merkitykseen ja rakenteeseen liittyy muitakin huomattavia totuuksia, mutta toteamme tässä yksinkertaisesti, että Jesajan lopullinen profeetallinen kertomus, joka alkaa luvusta neljäkymmentä, alkaa Lohduttajan symbolin kahdentumisella, jonka Kristus lupasi antaa kansalleen viipyessään taivaallisessa pyhäkössä.

Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne. Puhukaa Jerusalemile sydämellisesti ja julistakaa sille, että sen sota-ajan vaiva on päättynyt, että sen vääräys on sovitettu; sillä se on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista synneistään. Jesaja 40:1, 2.

Missään muussa Raamatun kohdassa ei puhuta yhtä täsmällisesti siitä Kristuksen luonteenpiirteestä, että Hän on Alfa ja Omega, kuin Jesajan kirjan luvusta neljäkymmentä kirjan loppuun saakka ulottuvassa jaksossa. Alfa ja Omegana Kristus asettaa tähän jaksoon nimensä allekirjoituksen, Alfa ja Omegana, sillä kun saavutaan Jesajan kirjan loppuun, hän viittaa jälleen Lohduttajaan, sillä Kristus on Sana, ja Hän on alku ja loppu.

Näin sanoo Herra: Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa minun jalkaini astinlauta. Missä on se huone, jonka te minulle rakennatte, ja missä on minun lepopaikkani? Kaikki nämä on minun käteni tehnyt, ja niin ovat kaikki nämä tulleet olemaan, sanoo Herra. Mutta tähän minä katson: nöyrään ja hengeltään murtuneeseen, siihen, joka vapisee minun sanani edessä. Joka härän teurastaa, on kuin surmaisi ihmisen; joka uhriksi tuo karitsan, on kuin katkaisisi koiralta kaulan; joka ruokauhrin uhraa, on kuin uhraisi sian verta; joka suitsutusta polttaa, on kuin ylistäisi epäjumalaa. Niin, he ovat valinneet omat tiensä, ja heidän sielunsa mielistyy heidän kauhistuksiinsa. Niinpä minäkin valitsen heille onnettomuuden, ja tuon heidän pelkonsa heidän päällensä; sillä kun minä kutsuin, ei kukaan vastannut, kun minä puhuin, he eivät kuulleet, vaan tekivät sitä, mikä oli pahaa minun silmissäni, ja valitsivat sen, mihin minä en mielistynyt. Jesaja 66:1–4.

Kysymys herää siitä, minkä huoneen Jumalan kansa rakensi Hänelle. Rakensivatko he Pietarin hengellisen huoneen vai saatanan synagogan? Jumala ilmaisee, että huone, jonka Hän on

rakentanut, muodostuu niistä, jotka ovat ”köyhiä ja särjettyjä hengeltään” ja jotka ”vapisevat” Hänen ”sanansa” edessä. Hän asettaa sanansa edessä vapisevat vastakkain toisen luokan kanssa, joka uhraa saastaisia uhreja ja on valinnut oman tiensä. Ne, jotka kuuluvat saastaisia uhreja uhraavaan luokkaan, tulevat juutalaisten tavoin havaitsemaan, että heidän huoneensa jätetään heille autioksi.

Kaikki profeetat puhuvat maailman lopusta, ja tämä on havainnollistus siitä erosta, joka vallitsee viisaiden, jotka vapisevat Hänen sanansa edessä, ja niiden tyhmien välillä, jotka uhraavat Jumalalle kauhistuksia, kauhistuksia, joihin heidän sielunsa mielistyvät. Tästä syystä Jumala valitsee eksytyksen tyhmille laodikealaisille neitsyille, sen eksytyksen, jonka apostoli Paavali osoittaa tulevan siitä, että on otettu vastaan ”valhe”.

”Valhe” on erityinen vertauskuva adventismin historiassa, ja rakentajat hyväksyivät sen vuonna 1863, ja sen varaan rakennettiin kautta adventtihistorian. Se oli valhe, joka synnytti väärän perustuksen, ja siinä he alkoivat pystyttää väärennettyä valheellista temppeliä. Heidän työnsä todellisen temppelin jäljittelemiseksi jatkuu ”viimeisiin päiviin” saakka. Jesaja sijoittaa kuudennenkymmenennenkahdennen luvun asiayhteyden viisaiden ja tyhmien neitsyiden erottamisen yhteyteen. Jesaja yksilöi sen profeetallisen historian, jonka hän merkitsi Jesajan neljännenkymmenennen luvun ensimmäisessä jakeessa, kun Kristus lupasi lähettää Lohduttajan kolmen ja puolen vertauskuvallisen päivän kuluttua 18. heinäkuuta 2020 tapahtuneesta pettymyksestä.

Kuulkaa Herran sana, te, jotka vapisette hänen sanansa edessä; teidän veljenne, jotka vihasivat teitä, jotka karkottivat teidät minun nimeni tähden, sanoivat: ”Tulkoon Herra kirkastetuksi”; mutta hän on ilmestynyt teidän iloksenne, ja he joutuvat häpeään. Ääni kuuluu kaupungista, ääni temppelistä, Herran ääni, joka kostaa hänen vihollisilleen. Jesaja 66:5, 6.

Vuosina 1798–1844, milleriittien liikkeessä, Herra rakensi hengellisen temppelin, johon Hän liiton sanansaattajana tuli äkisti vuonna 1844. Herra rakentaa hengellisen temppelin sadanneneljäntymmenen neljän tuhannen liikkeessä, jotta Hän voisi äkisti tulla ja tehdä liiton tämän temppelin kanssa. Pietari kutsuu ensimmäisen kirjeensä toisessa luvussa tätä temppeliä ”hengelliseksi huoneeksi”. Ne, jotka ”kuulevat Herran sanan”, ovat niitä, joihin Johannes Ilmestyskirjassa viittaa sanoessaan, että ne, jotka kuulevat, ovat ”autuaita”. He ovat lippumerkki, sillä lippumerkki koostuu ”Israelin karkotetuista”. Tyhmät laodikealaiset joutuvat häpeään, kun Herra kirkastaa itsensä filadelfialaisten keskuudessa, niiden, jotka vapisevat Hänen sanansa edessä, ja Hänen sanansa on ”totuus”.

Ne kolme ääntä, jotka kuullaan sen ajanjakson aikana, jolloin viisaat ja tyhmät erotetaan toisesta luokasta, tulevat ”kaupungista”, ”temppelistä” ja ”Herralta, joka kostaa”. Ensimmäinen kaupungista kuuluva ”ääni” on ”melun ääni”, ja tämä ”melu” on Lohduttajan äkillinen saapuminen.

Ja kun helluntaipäivä oli tullut, he olivat kaikki yhdessä koolla samassa paikassa. Ja äkkiä tuli taivaasta humaus, niin kuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja se täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikään kuin tulisia kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat itse kunkin

heidän päälleen. Apostolien teot 2:1–3.

Sana, joka Apostolien tekojen toisen luvun toisessa jakeessa on käännetty sanalla ”ääni”, merkitsee ”melua” ja ”sanomaa”. ”Sanoma” on profetia. ”Ääntä” tai ”melua”, joka tulee ”kaupungista”, edustaa ”väkevä tuuli”. ”Meluisa ääni kaupungista” on islamin ”sanoma” eli profeetallinen viesti, joka merkitsee Puolustajan saapumista kuivien luiden laaksoon, niiden, jotka surmattiin ”sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, missä myös meidän Herramme ristiinnaulittiin”.

Jesajan neljännessäkymmenennessä luvussa se ”ääni”, jonka tuli valmistaa tie ”liiton sanansaattajalle”, kysyi, mitä sanomaa sen tulisi ”huutaa”. Sille sanottiin, että sen tuli ”huutaa” islamin sanomaa. Apostolien teoissa se ”kohina”, joka täytti Pietarin hengellisen ”huoneen”, oli ”rientävä, väkevä tuuli”, joka Hesekielin luvussa kolmekymmentäseitsemän tuli islamin neljästä tuulesta.

Äänen pauhu kaupungista, ääni temppelistä, Herran ääni, joka maksaa vihollisilleen heidän palkkansa. Jesaja 66:6.

Kadulta, jolla meidän Herramme ristiinnaulittiin, Lohduttaja ilmoittaa ensin erämaassa huutavan „äänen” sanoman sisällön. Sitten se mahtava sotajoukko, joka on pystytetty temppeli, niin kuin se esikuvallisesti ilmeni alkuvaiheen liikkeessä vuosina 1798–1844, voimistaa huudon. Mahtavan sotajoukon liike heidän julistaessaan islamin huutoa johtaa kolmanteen „ääneen”, joka yksilöi Jumalan äänen tuomioksi Yhdysvaltojen ylle sunnuntailain säätämisen tähden. Siellä Herra antaa palkan teon mukaan. Näitä kolmea ääntä hallitaan seitsemän ukkosen piilevän historian rakenteessa, joka edustaa sen heprealaisen sanan alku-, keski- ja loppukirjaimia, jonka Ihmeellinen Kielitieteilijä loi ja joka käännetään sanalla „totuus”. Tällaista ei voi keksiä omasta päästä!

Tunnistamamme profeetallisen historian mukaisesti Jesaja käsittelee sitten kansakunnan syntymää.

Ennen kuin hän joutui synnytystuskiin, hän synnytti; ennen kuin hänen kipunsa tuli, hän vapautui poikalapsesta. Kuka on kuullut sellaista? kuka on nähnyt tällaisia? Syntykö maa yhdessä päivässä? tahi syntykö kansakunta kerralla? sillä tuskin oli Siion joutunut synnytystuskiin, kun hän jo synnytti lapsensa. Veisinkö minä synnytykseen, enkä saattaisi synnyttämään? sanoo Herra. Vai saattaisinko minä synnyttämään ja sulkisin kohdun? sanoo sinun Jumalasi. Jesaja 66:7–9.

Kansa, joka syntyy ennen kuin nainen joutuu synnytystuskiin, oli äskettäin julkisesti nähtävänä, kuolleena ja kuivana, samalla kun koko maailma iloitsi sen olosuhteista. Mutta kun ne kaksi todistajaa nousivat jaloilleen, ne, jotka olivat iloiten seuranneet heidän kuolemaansa, pelästyivät. Kun kuolleet, kuivat, surmatut ruumiit nousevat kansana, kaikki, jotka rakastavat Jerusalemiä, iloitsevat silloin sen kanssa. Niihin, jotka rakastavat Jerusalemiä, kuuluu ei ainoastaan sadanneljäkymmenen neljän tuhannen kansa, vaan myös Jumalan toinen lauma, joka silloin kutsutaan ulos Babylonista. Ylös nousemus 18. heinäkuuta 2020 koetusta pettymyksestä toteutuu Puolustajan saapumisen kautta, mikä saa kuolleet, kuivat ”luut” ”rehottamaan kuin yrtti”.

Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänen kanssaan, kaikki te, jotka häntä rakastatte; iloitkaa hänen kanssaan ilolla, kaikki te, jotka häntä surette: jotta saisitte imeä ja ravittua hänen lohdutuksensa rinnoista; jotta voisitte juoda runsaasti ja iloita hänen kirkkautensa yltäkylläisyydestä. Sillä näin sanoo Herra: Katso, minä ohjaan rauhan hänen luokseen niin kuin virran, ja kansakuntien kirkkauden niin kuin tulvivan puron; silloin te saatte imeä, teitä kannetaan hänen kupeillaan ja pidellään hänen polvillaan. Niin kuin äiti lohduttaa lastansa, niin minä lohdutan teitä; ja Jerusalemissa te saatte lohdutuksen. Ja kun te tämän näette, teidän sydämenne iloitsee, ja teidän luunne versovat niin kuin ruoho; ja Herran käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoittensa hyväksi, mutta hänen vihansa hänen vihollisiansa kohtaan. Jesaja 66:10–14.

Alfa ja Omega sijoittaa Jesajan viimeisen kertomuksen päätöksen täsmälleen siihen, mistä se alussa alkoi, Lohduttajan saapumisen tunnistamiseen. Ja niin kuin aina jokaisen Elian sanomaa edustavan sanoman kohdalla, se asetetaan siihen yhteyteen, että Herra lyö maata kirouksella.

Sillä katso, Herra tulee tulessa, ja hänen vaununsa ovat kuin myrskytuuli, saattaakseen vihansa ilmi kiivaudessa ja nuhteensa tulen liekeissä. Sillä tulella ja miekallansa Herra käy oikeutta kaiken lihan kanssa; ja Herran surmaamia on oleva paljon. Ne, jotka pyhittävät itsensä ja puhdistavat itsensä puutarhoissa yhden puun takana keskellä, syöden sianlihaa ja iljetystä ja hiirtä, ne kaikki joutuvat perikatoon yhdessä, sanoo Herra. Sillä minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa: aika tulee, jolloin minä kokoan kaikki kansat ja kielet; ja he tulevat ja näkevät minun kirkkauteni. Jesaja 66:15–18.

Tyhmät laodikealaiset adventistit, jotka ovat Eedenin ”puutarhan” ”keskellä” olevan hyvän- ja pahantiedon ”puun” takana, tunnustautuvat pyhittävänsä ja puhdistavansa itseään, vaikka he todellisuudessa syövät Babylonin saastaisia oppeja ja kätkeytyvät niin kuin Aadam ja Eeva niiden syntien tähden, joita he rakastivat liikaa luopuakseen niistä. Heidät kulutetaan yhdessä kaikkien muiden kansojen kanssa. Heidät asetetaan vastakohtaksi viisaille, jotka tulevat olemaan ”merkki”. ”Merkki” on ”lippumerkki”, joka edustaa sapattia, joka on Herran, sinun Jumalasi, merkki, joka todella pyhittää Hänen kansansa.

Niin pitääkää Israelin lapset sapatin, viettäen sapattia sukupolvesta sukupolveen, ikuisena liittona. Se on merkinä minun ja Israelin lasten välillä iankaikkisesti; sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi ja virkistyi. 2. Moos. 31:16, 17.

Viisaat eivät piiloudu tunnustuksensa puun taakse, vaan heidät korotetaan lipuksi, joka tuo esiin Jumalan kirkkauden suuren taistelun viimeisissä vaiheissa. Hänen kirkkautensa on Hänen luonteensa, ja se Hänen luonteensa piirre, jota he edustavat maailmalle, on Alfa ja Omega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen, joka esitetään ”Totuutena”.

Ja minä asetan merkin heidän keskelleen, ja minä lähetän heidän joukostaan pelastuneita kansojen tykö: Tarsiiseen, Puuliin ja Luudiin, jousenjännittäjiin tykö, Tuubaliin ja Jaavaniin, kaukaisiin merensaariin, jotka eivät ole kuulleet minun mainettani eivätkä nähneet minun kirkkauttani; ja he julistavat minun kirkkauttani pakanakansojen keskuudessa. Ja he tuovat kaikki teidän veljenne uhrilahjana Herralle kaikista kansoista hevosilla ja vaunuilla ja

kantotuoleilla ja muuleilla ja nopeilla juhtimilla minun pyhälle vuorelleni, Jerusalemiin, sanoo Herra, niin kuin Israelin lapset tuovat uhrilahjan puhtaassa astiassa Herran huoneeseen. Ja myös heistä minä otan pappeja ja leeviläisiä, sanoo Herra. Sillä niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyvät teidän siemenenne ja teidän nimenne. Ja niin on tapahtuva, että uudestakuusta uutehunkuuhan ja sapatista sapattiin tulee kaikki liha kumartamaan minun eteeni, sanoo Herra. Ja he lähtevät ulos ja katsovat niiden miesten ruumiita, jotka ovat rikkoneet minua vastaan; sillä heidän matonsa ei kuole eikä heidän tulensa sammuu, ja he ovat kauhistus kaikelle lihalle. Jesaja 66:16–24.

Jesajan viimeinen profeetallinen kertomus alkaa Lohduttajan saapumisesta heinäkuussa 2023, ja kertomus päättyy juuri siihen, mistä se alkoi. Se ilmenee seitsemän ukkosen piilevässä historiassa, joka avataan juuri ennen koeajan päättymistä. Se osoittaa milleriläisen liikkeen toistumisen alussa yhteydessä sadan neljäkymmenenneljän tuhannen liikkeen historiaan lopussa. Se esittää kirouksen sanoman, joka liittyy Elia sanomaan, islamin profeetallisen työn sanomana, joka vihasuttaa kansakunnat, kun Herra käyttää sitä tuomion tuomiseksi ”ensin” Yhdysvaltojen ylle sunnuntailain vuoksi ja ”viimein” koko maailman ylle saman kapinan tähden.

Jatkamme Jesajan viimeisen kertomuksen tarkastelua seuraavassa artikkelissa.